

prima instanță N. Mazur

instanța de apel N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

Î N C H E I E R E

26 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii

Ion Druță, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Lozovanu împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Centru, municipiul Chișinău, intervenient accesoriu Nicolae Lozovanu, cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea stabilirii, recalculării și achitării indemnizației pentru creșterea copilului minor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Natalia Lozovanu și Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 decembrie 2014, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 10 iunie 2014, Natalia Lozovanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sec. Centru cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea stabilirii, recalculării și achitării indemnizației pentru creșterea copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 13 martie 2014, prin intermediul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sec. Centru, a depus o cerere cu privire la stabilirea indemnizației lunare pentru creșterea și îngrijirea copilului Amadeo Lozovanu născut la 29 octombrie 2013.

Astfel, susține că la 28 martie 2014 a fost informată despre faptul că Comisia de stabilire a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii din cadrul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru a aprobat la 18 martie 2014 procesul-verbal de refuz, în conformitate cu care s-a refuzat în calcularea indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat la locul de muncă prin cumul.

La fel, în procesul-verbal de refuz din 18 martie 2014, sa menționat despre stabilirea indemnizației lunare pentru creșterea copilului în mărime de 2400 lei lunar, calculată din salariul mediu lunar obținut la locul de muncă de bază.

Indică reclamanta că nefiind de acord cu procesul-verbal vizat, la 16 aprilie 2014 a depus o cererea prealabilă la Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care

a solicitat intervenirea ultimei în vederea anulării actului administrativ ilegal al Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru din 18 martie 2014 și obligarea acesteia de a efectua calculele corecte a cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului.

La 13 mai 2014, a recepționat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. XVH-L-762/14 din 08 mai 2014, prin care solicitarea a fost refuzată.

Consideră că procesul-verbal al Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru din 18 martie 2014 este ilegal și bazat pe aprecierea incompletă și incorectă a datelor de fapt și de drept.

Totodată, indică că este eronată și incorectă mențiunea cu privire la cuantumul de 2400 lei a indemnizației lunare pentru creșterea copilului calculată din salariul mediu obținut la locul de muncă de bază.

Or, în conformitate cu certificatele contabile prezentate la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru de către ÎM „Fabbri-Inox” SRL, de altfel confirmat prin informația Casei Naționale de Asigurări Sociale, venitul total realizat pentru perioada ultimelor 6 luni (martie - august 2013), venit din care au fost calculate și achitate contribuțiile de asigurări sociale conform Legii bugetului asigurărilor sociale de stat, constituie suma de 55058,06 lei.

Astfel, conform prevederilor art. 7 al Legii nr. 289-XV din 22 iulie 2004, baza de calcul a indemnizației lunare o constituie suma de 9176,33 lei, iar în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (4) al legii menționate, cuantumul corect al indemnizației lunare pentru creșterea copilului care urma să fie stabilit, constituie suma de 2752,90 lei.

Prin urmare, reclamanta constată diminuarea nejustificată și ilegală cu 352,90 lei a cuantumului indemnizației lunare în corespundere cu venitul de la locul de muncă de bază, precum și admiterea substituirii noțiunii de „venitul realizat” cu noțiunea „salariul mediu lunar” prin care se intenționează ducerea în eroare a beneficiarului prestației sociale.

Mai indică că prin procesul-verbal al Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sec. Centru din 18 martie 2014, a fost refuzată calcularea indemnizației pentru creșterea copilului ținând cont, inclusiv și de veniturile realizate la locul de muncă prin cumul la ÎM „Piața Anglo KM7” SRL, în perioada aprilie - august 2013.

Astfel, reclamanta califică acest refuz drept unul neîntemeiat și ilegal, deoarece contravine prevederilor legislației în vigoare din domeniul asigurărilor și prestațiilor sociale.

Solicită anularea procesului-verbal f/n din 18 martie 2014, obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sec. Centru de a calcula, stabili și achita, pentru perioada începând cu 29 octombrie 2013, cuantumul total al indemnizației lunare, inclusiv, ținând cont și de veniturile realizate de la locul de muncă prin cumul și obligarea de a stabili, recalcula și achita mărimea indemnizației de la locul de muncă de bază, reieșind din venitul pe ultimele 6 luni, în sumă de 55058,06 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 iulie 2014 în proces a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Nicolae Lozovanu.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 decembrie 2014 acțiunea a fost admisă parțial. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să-i calculeze și să-i achite Nataliei Lozovan indemnizația lunară pentru creșterea

și îngrijirea copilului Amedeo Lozovanu, de la locul de muncă de bază reieșind din venitul pe ultimele 6 luni, în sumă de 55058,06 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015 au fost respinse apelurile declarate de către Natalia Lozovanu și Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea primei instanțe.

La 29 iunie 2015, în termenul prevăzut de lege, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și dispunerea de încetare a procesului.

În motivarea recursului a indicat că atât prima instanță cât și instanța de apel a emis o hotărâre pripită, cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material.

Indică că conform art. 265 lit. g) CPC, instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care: reclamantului și/sau pârâtului îi lipsește capacitatea de folosință, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 59 alin. (2) CPC.

Astfel, menționează că Casa Teritorială de Asigurări Sociale sec. Centru nu cade sub incidența art. 59 alin. (2) CPC deoarece nu dispune de organe de conducere proprii, iar prin urmare, nu are capacitate de exercițiu și capacitate de folosință. Or, conform art. 44 alin. (4) Casele teritoriale sunt structuri teritoriale ale Casei Naționale de Asigurări Sociale și nu au calitatea de persoană juridică.

La 15 iulie 2015, în adresa intimătei Natalia Lozovanu a fost expediată copia recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Casa Națională de

Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de cele relatate, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, iar argumentele invocate în cererea de recurs poartă un caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. alin. (1) și (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Ion Druță

Ion Corolevschi